

PARTICULARITĂȚILE APROVIZIONĂRII CU RESURSE MATERIALE, CU TEHNICĂ ȘI CU ECHIPAMENTE PENTRU REGENERAREA STRUCTURILOR DE FORȚE CARE PARTICIPĂ LA OPERAȚII ÎNTRUNITE MULTINAȚIONALE

PARTICULARITIES OF MATERIEL SUPPORT AND EQUIPMENT REPLENISHMENT FOR FORCE REGENERATION IN SUPPORT OF COMBINED JOINT OPERATIONS

Col.drd. Florin-Stanciu RADUSLAV*

Aprovizionarea cu resurse materiale, cu tehnică și cu echipamente, pentru regenerarea structurilor din Forțele Terestre care participă la operații întrunite multinaționale în timp de pace, în situații de criză și de război, este domeniul funcțional de bază al sprijinului logistic, prin care acestea sunt completate, constituite și operaționalizate până la capacitatea operativă proiectată. Ca parte componentă a managementului resurselor materiale, această funcțiune are rolul de a asigura bunurile materiale necesare reoperaționalizării structurilor de forțe, prin stabilirea necesarului, prin gestionarea, prin depozitarea, prin distribuția și prin scoaterea din funcțiune a bunurilor materiale necesare pentru dotarea și susținerea forțelor, pe timpul îndeplinirii misiunilor încredințate.

Materiel support and equipment replenishment for the regeneration for Land Forces employed in combined multinational operations (at peace time, crisis or war) is the functional area of logistic support, through which those forces are rebuilt up to their projected capacity. As an integral component of the resource management, this function has the purpose to ensure the required stocks necessary to rebuild the dedicated forces up to their initial operational capacity. This is realized through the establishment of the required stocks, management, storage facilities, distribution and de-commissioning of the equipment in order to sustain the forces during their assigned missions.

Cuvinte-cheie: aprovizionare; regenerare; resurse; stocuri; interoperabilitate logistică; materiale.

Keywords: supply; regeneration; resources; stocks; logistic interoperability; materiel support.

Pentru regenerarea structurilor din Forțele Terestre ale Armatei României, care participă la operații întrunite multinaționale, aprovizionarea trebuie organizată într-o concepție unitară, atât în timp de pace, cât și în situații de criză și de război. Aceasta este necesară pentru a integra activitățile specifice de planificare, de coordonare, de evidență și de repartiție a resurselor materiale aprovizionate, astfel încât să fie îndeplinite următoarele obiective: să se asigure oportunitatea bunurilor necesare pentru acoperirea consumurilor curente și pentru realizarea

nivelului prestabilit al capacității operaționale a forțelor, să se constituie, să se completeze și să se preschimbe stocurile de luptă și stocurile de completare și să se asigure neîntrerupt suportul logistic integrat al echipamentelor militare, esențiale pentru capacitatea de luptă a structurilor de forțe regenerate.

Dacă regenerarea structurilor din Forțele Terestre are loc pe teritoriul național, atât pe timp de pace, cât și în situații de criză și de război, aprovizionarea se face exclusiv din surse dispuse pe teritoriul național, în cadrul procedurilor curente specifice stării de pace, respectiv al procedurilor specifice situațiilor de confruntare armată.

*Comandamentul Logistic Întrunit
e-mail: florin.raduslav@gmail.com

În cadrul sprijinului logistic al regenerării forțelor, aprovizionarea se organizează de către personalul structurilor logistice într-o concepție unitară, astfel încât să cuprindă activitățile specifice de planificare, de coordonare, de evidență și de repartitie/alocare a resurselor materiale aprovizionate, pe baza deciziei comandantului și a ordinului pe linie logistică, pentru a se asigura consumul curent și pentru a se constitui stocurile de produse și de materiale, conform eșalonării, în perspectiva întrebuințării forțelor regenerate pentru îndeplinirea altor misiuni sau pentru continuarea îndeplinirii misiunii curente.

În timp de pace, executarea activităților de aprovizionare cu materiale, cu tehnică și cu echipamente, în vederea regenerării capacității operaționale a forțelor care participă la operații întrunite multinaționale, beneficiază de condiții de certitudine sau de relativă certitudine, din cauza absenței sau nivelului redus al riscurilor generate de acțiunile adversarului asupra elementelor sistemului de aprovizionare a forțelor proprii, pe de o parte, iar pe de altă parte, a unor factori favorizanți, precum: suficiența sau cvasisuficiența resurselor, dispunerea optimă a surselor de aprovizionare, predictibilitatea evoluției situației logistice, coerența deciziilor logistice, cooperarea logistică în cadrul forței întrunite multinaționale.

În situații de criză și pe timp de război, dacă regenerarea are loc direct în teatrul de operații, fără regruparea forțelor pe teritoriul României, aprovizionarea cu materiale, cu tehnică și cu echipamente se face după proceduri specifice, sub influența situației în care structurile intră în procesul de reperare, caracteristică acțiunilor adversarului, situației de luptă, manevrei forțelor și mijloacelor. De asemenea, în acest caz, problematica aprovizionării trebuie privită și raportată la caracteristicile acțiunilor inamicului, la compunerea de luptă a forțelor, existența, dispunerea nivelului și dotarea surselor de aprovizionare, la existența, starea și orientarea axelor de aprovizionare-evacuare, la particularitățile terenului, la condițiile de anotimp și la starea vremii¹.

Necesarul de resurse pentru regenerarea structurilor de forțe trebuie calculat pe clase, pe grupe de produse, pe tipuri de tehnică și de materiale, care țin de resortul tuturor armelor/specialităților, atât pentru aprovizionarea inițială cu cantitățile de materiale de care forțele au nevoie, în următoarea

misiune sau pentru continuarea celei în curs de desfășurare, pentru constituirea stocurilor la nivelul acordurilor încheiate de națiuni și pentru acoperirea consumurilor, cât și pentru reaprovizionarea cu cantitățile necesare menținerii stocurilor la nivelul inițial și înlocuirea celor consumate, pierdute, contaminate sau distruse.

Problematica aprovizionării, pentru regenerarea forțelor, implică un complex de aspecte, care privesc următoarele: stabilirea necesarului de materiale, de tehnică și de echipamente, stabilirea surselor de aprovizionare, stabilirea stocurilor de materiale și stabilirea ratelor de consum.

Stabilirea necesarului de materiale, de tehnică și de echipamente pentru regenerarea structurilor de forțe trebuie să se facă având în vedere datele comunicate de statul major, privind nivelul pierderilor, mărimea stocurilor ordonate pentru a se realiza drepturile din normele prevăzute pentru consum, existentul în produse, în materiale și în tehnică, cantitățile de produse și de materiale puse la dispoziție în depozitele militare de teritoriu, în sursele economice locale, în cele care aparțin forței întrunite multinaționale, elementului național de sprijin și în cele care aparțin națiunii gazdă, deficitele și excedentele raportate de structurile subordonate, posibilitățile de fabricație și de reparații existente².

Operațiunea de stabilire a necesarului de resurse trebuie făcută pe baza unei analize temeinice a prevederilor statelor de organizare, a tabelelor și a normelor de înzestrare, a eșalonării stocurilor și a normelor de consum și a posibilităților adversarului de a întreprinde acțiuni asupra unităților și subunităților de aprovizionare.

Stabilirea surselor de aprovizionare pentru regenerarea structurilor de forțe se face prin ordinul de sprijin logistic al eșalonului superior. De regulă, dacă procesul de regenerare se desfășoară pe teritoriul național, aprovizionarea se face, în primul rând, din sursele economice și din depozitele din teritoriu și, numai după epuizarea acestora, din depozitele de campanie. Dacă regenerarea are loc direct în teatrul de operații, resursele materiale se aprovizionează prin elementul național de sprijin, iar unele dintre acestea pot fi aprovizionate și din sursele aparținând forței întrunite multinaționale sau din cele care aparțin națiunii gazdă, potrivit acordurilor încheiate în acest scop. În toate situațiile, principalul obiectiv al activității de aprovizionare este asigurarea completă cu bunuri

materiale, corespunzătoare calitativ, la termenele solicitate și cu un cost minim.

În cazul desfășurării procedurilor de achiziții pentru aprovizionare, la nivelul structurilor achizitoare și la nivelul structurilor de forțe beneficiare, se inițiază și se desfășoară mai multe activități specifice, cu grad de complexitate și de dificultate diferit de la o situație la alta. Acestea constau în stabilirea cerințelor operaționale sau a caracteristicilor tehnice ale produselor care urmează a fi achiziționate, având în vedere satisfacerea nevoilor în corelație cu cerințele de ordin economic, identificarea furnizorilor care prezintă cele mai avantajoase condiții economice și indicatori de calitate a bunurilor materiale oferite, stabilirea opțiunilor de achiziționare a bunurilor materiale, în raport cu piața de furnizare, parcurgerea procedurilor legale de achiziție, negocierea și concretizarea relațiilor cu furnizorii aleși, prin contracte de achiziție (contracte-cadru).

După finalizarea procedurilor legale de achiziție a bunurilor materiale și a serviciilor, este necesar ca aprovizionarea să se concentreze, cu prioritate, pe transportul, recepția cantitativă și calitativă a produselor, a serviciilor și a lucrărilor, pe emiterea actelor justificative, pe plata facturilor, pe luarea în evidență, pe depozitarea, conservarea, manipularea, mișcarea bunurilor materiale, pe introducerea la drepturi de consum, pe gestionarea stocurilor, pe controlul sistematic al evoluției stocurilor efective, în raport cu limitele estimate, pentru a se evita suprastocarea sau lipsa de materiale în stoc.

În cazul regenerării forțelor, fără înlocuirea sau extracția lor, stabilirea *ratelor de consum* trebuie să aibă în vedere, în opinia mea, contextul operațional și caracteristicile zonei de operații, dar, în primul rând, situația și misiunea forțelor proprii, situația adversarului, dacă se întrebuintează sau nu mijloace NBC, caracteristicile terenului, manevrele care se preconizează a fi executate, ritmul desfășurării acțiunilor, practicabilitatea căilor de comunicație, condițiile de anotimp și starea vremii.

Managementul stocurilor de materiale, de tehnică și de echipamente prevăzute să existe, conform eșalonării, asupra luptătorului (piesei, autovehiculului, utilajului etc.) și în depozitele eșaloanelor, necesare pentru îndeplinirea misiunilor, trebuie evidențiate pe clase, potrivit standardelor practicate de NATO, respectiv de organizația internațională de securitate care organizează misiunea (ONU, UE).

Potrivit reglementărilor în vigoare, în cadrul NATO și în Armata României, pentru aprovizionarea forțelor în operațiile militare care se desfășoară în situații de criză și pe timp de război, stocurile cu valori sunt în acord cu diferitele eșaloane, care au obligația, prin lege, să le constituie, să le depoziteze, să le preschimbe etc.³

Completarea stocurilor structurilor de forțe, care se regenerează în teatrul de operații, se execută de către Elementul Național de Sprijin, pe baza cererilor pentru asigurarea cu materiale și cu servicii și rapoartelor logistice zilnice.

Pentru resursele care sunt asigurate prin intermediul forței întrunite multinaționale, cererile se înaintează ierarhic, la structurile de conducere și de planificare a sprijinului logistic, distribuția acestora urmând a fi făcută de către structurile de execuție a sprijinului logistic de la diferitele eșaloane.

Repartiția și distribuția materialelor, tehnicii și echipamentelor necesare reperării capabilităților se planifică și se desfășoară având în vedere dispozitivul forțelor, itinerarele de deplasare a mijloacelor de transport, repartizarea structurilor de forțe pe locuri de depozitare, graficul distribuției materialelor pe unități, baza de calcul pentru determinarea numărului de mijloace de transport și de personal necesar manipulării materialelor, precum și timpul adecvat pentru distribuția bunurilor.

Pentru regenerarea structurilor de forțe care participă la operații întrunite multinaționale, un rol important îl are și prepoziționarea unor stocuri de materiale, ca o componentă inițială a aprovizionării, de care depind continuitatea și securitatea lanțurilor de aprovizionare pentru susținerea logistică a operațiilor. Valoarea necesarului de prepoziționare este de 10 - 20 de zile de aprovizionare luptă (CDOS) și are rolul de a acoperi aprovizionarea urgentă cu materiale care nu pot fi puse la dispoziție de națiunea gazdă ori de forța întrunită multinațională.

Concluzionând asupra problemicii care face obiectul acestui articol, consider că trebuie subliniat rolul de interfață al aprovizionării cu materiale, cu tehnică și cu echipamente, în ansamblul domeniilor funcționale sprijinului logistic al regenerării stocurilor de forțe care participă la operații întrunite multinaționale și de mijloace, prin care se asigură bunurile și serviciile necesare acoperirii consumurilor curente și realizării stocurilor, la nivelul cantitativ și calitativ ordonat.

NOTE:

- 1 *L-2, Manualul conducerii sprijinului logistic în operații întrunite*, București, 2008, art. 102 (3).
- 2 *Ibidem*, art. 102 (5).
- 3 *Ibidem*, art. 107 (1).

BIBLIOGRAFIE

*** *Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român.*

*** *Constituția României*, București, 2003.

*** *Strategia națională de apărare a țării pentru perioada 2015 - 2019*, București, 2015.

*** *Strategia militară a României*, București, 2016.

FT – 1, Doctrina operațiilor Forțelor Terestre, București, 2017.

FT – 3, Manualul de tactică generală a Forțelor Terestre, București, 2013.

L-2, Manualul conducerii sprijinului logistic în operații întrunite, București, 2008.

OM – 2, Instrucțiuni privind generarea și regenerarea forțelor/structurilor militare în situații de criză și război, București, 2013.

SMG/PF – 3.13, Manualul pregătirii și executării misiunilor militare în afara teritoriului statului român de către contingentele naționale, Buzău, 2005.